

ALLAH VE RASÛLÜNÜN SEVGİSİ*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler!

Bir cuma sohbetinde yine sizin huzurunuzdayım, karşınızdayım. Uzaklarda da olsak, mânevi bakımdan kalbler yakın...

Peygamber SAS Efendimiz'in Mevlid'i, yakında idrak edip yaşadığımız güzel bir mutlu, mübarek hadise olduğu için, bugün Peygamber SAS Efendimiz'le ilgili hadisleri topladım ve bu cuma konuşmamı bunlar üzerinde, bunları anlatarak yapmak istiyorum.

a.Salât ü Selâmı Çok Eylemek

Birinci hadis-i şerif Aişe-i Sıddîka Validemiz'den Deylemî kaydetmiş, rivâyet etmiş (Rh.A). Peygamber SAS Efendimiz'e salât ü selâm getirmekle ilgili. Herkesin bildiği bir konu ama, tekrar perçinlensin ve bu konuda daha gayretli olsunlar diye okuyorum. Efendimiz SAS buyurmuşlar ki:¹

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

¹ İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.V, s.18; Cürçânî, *Târih-i Cürcan*; c.I, s.404, no:688; İbn-i Hacer, *Lisânü'l-Mîzân*, c.IV, s.303, no:852; Zehebî, *Mîzânü'l-İ'tidâl*, c.III, s.196, no:6103; Hz. Aişe RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.504, no:2229; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.XX, s.391, no:22437.

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَلْقَى اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ غَدًا رَاضِيًا فَلْيُكْثِرِ

الصَّلَاةَ عَلَيَّ

(الدليمى عن عائشة)

RE. 424/3 (*Men serrahû en yelka'llàhe azze ve celle gaden râdiyyen, felyüksiru's-salâte aleyye*)

Peygamber SAS Efendimize salât ü selâm getirmenin faziletleri, mükâfatları, ecirleri çok fazla ama, burada da bir başka güzel yönünü öğrenip sevineceğiz. İnşâallah, Peygamber Efendimiz'e salât ü selâmı daha da çok yapacağız. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:

(*Men serrahû*) “O kimse ki, onu sevindirir, (*en yelka'llàhe azze ve celle*) kendisinin aziz ve celîl olan Allah'a mülâki olması, Allah'ın huzuruna varması, Allah'ın huzuruna varıp ona kavuşması... (*Gaden râdiyyen*) Yarın, yâni ahirette, Allah kendisinden razı bir vaziyette karşılaşmayı kim severse...”

Toparlayalım: “Kim yarın rûz-u mahşerde, Allah'ın kendisinden razı olduğu bir güzel durumla, Cenâb-ı Hakk'ın huzuruna varmayı, ona kavuşmayı severse, arzu ederse, temennî ederse; (*felyüksiru's-salâte aleyye*) bana salât ü selâmı çok eylesin!” diye tavsiye buyuruyor Peygamber SAS Efendimiz.

Biliyorsunuz salât ü selâmın çok çeşitleri var. En kısası:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

(A'llàhümme salli alâ seyyidinâ muhammed.)

Daha kıyası:

عَلَيْهِ السَّلَامُ

(Aleyhi's-selâm) "Ona selâm olsun!" demek. Mûsâ AS, İsâ AS, Muhammed AS... Hiç olmazsa en kıyası söylenmeli!..

Peygamber Efendimiz'in ismi anıldığı halde, salât ü selâm getirmeyen cimridir. Peygamber SAS Efendimiz onun bahil, cimri olduğunu, öyle sayılacağını bildiriyor. Salât ü selâm getirmek lâzım! Uzunları var, anlamı çok heyecanlandırıcı, duygulandırıcı olanları var. Namazları bitirdiğimiz zaman okuduğumuz *Salâten tüncîna*, *Salât-ı Münciye* deniliyor; çok güzel anlamı olan bir salât ü selâm...

Daha başka salât ü selâmlar var. *Salât-ı Münferice* var. Daha başka çeşitleri var. Ama kısa veya uzun, hacmi küçük veya büyük, hangi çeşitte olursa olsun salât ü selâm getirmek, Allah'ın emri olduğu için yerine getirilmesi gereken önemli bir vazife...

Kur'an-ı Kerim'de:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

(الحزاب: ٥٦)

(*Inna'llàhe ve melâiketehû yusallûne ale'n-nebiyy, yâ eyyühe'llezîne âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ.*) [Allah ve melekleri, Peygamber'e çok salevât getirirler. Ey mü'minler, siz de ona salevât getirin ve tam bir teslîmiyetle selâm verin!] (Ahzâb, 33/56) buyruluyor.

Onun için, biz kardeşlerimize, günde hiç olmazsa yüz defa salât ü selâm getirmeyi tavsiye ediyoruz. Yine Peygamber Efendimiz'in hadis-i şeriflerinden öğrendiğimiz, aldığımız bilgilere dayanarak... Yâni kendi kendimize, kardeşlerimize herhangi bir şeyi yükleyecek tavrı sevmiyorum şahsen ben. Peygamber Efendimiz ne tavsiye etmişse, onu tavsiye etmeyi seviyorum. Aynen nakletmeyi seviyorum. Ne az, ne fazla; aynen sünnet-i seniyyeyi uygulamalarını tavsiye ediyorum, temenni ediyorum kardeşlerimizin.

Onun için, yüz defa salât ü selâmı her gün söylersiniz. Ayrıca, cuma günü salât ü selâmın çok yapılması da Peygamber Efendimiz'in tavsiyesi olduğundan, cuma günleri de bin tane yapmanızı tavsiye ederim. Hocam Mehmed Zâhid Kotku (Rh.A) Efendimiz de, ben kardeşinize öyle tavsiye eylemişti. Bunlar da benden size yâdigâr olsun!..

Demek ki insan, Peygamber SAS Efendimiz'e salât ü selâmı çok ederse, yarın Cenâb-ı Hakk'a onun kendisinden razı olduğu bir şekilde mülâki olur, karşılaşır. Bu çok büyük bir devlet, çok büyük bir nimettir.

İnşâallah bu tavsiyemi unutmazsınız, uygularsınız, hepimiz uygularız. Temenni ederiz ki, Cenâb-ı Hak bu hadis-i şerifte va'd edilen mükâfâtı biz âciz, nâçiz, kusurlu, eksikli, günahkâr kullarına da ihsân eder. Çünkü va'di haktır, va'dinden hulfü yoktur, rahmeti çoktur.

b.Allah ve Rasûlü'nün Sevgisi

İkinci hadis-i şerif yine Efendimiz SAS'le ilgili. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:²

حَدِيثِهِ إِذَا حَدَّثَ وَلِيُؤَدِّ أَمَانَتَهُ إِذَا اتُّمِنَ
وَلِيُحْسِنَ جِوَارَ مَنْ مِنْ سَرَّهُ أَنْ يُحِبَّ اللَّهُ وَرَسُولَهُ
وَيُحِبَّهُ اللَّهُ وَرَسُولَهُ فَلْيَصِدُقْ فِي جَاوَرِهِ

(هـب. عن عبد الرحمن بن أبي قراد)

RE. 424/1 (*Men serraḥû en yuhibba'llàhe ve rasûlehû, ve yuhibbûhu'llàhu ve rasûlühû, felyasduk fî hadîsihî izâ haddes, velyüeddi emânetehû ize'tümin, velyuhsin civâra men câverahû.*)

Daha önce çeşitli vesilelerle bu hadis-i şerifleri camilerde ve radyoda, televizyonda söylemiş olabiliriz. Ama bilinen bir şeyin tekrarı, hem hatırlatma olur, faydası vardır, sevabı vardır; hem de insan bazen bildiği şeyleri de, üzerinden

² Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.II, s.201, no:1533; İbn-i Esir, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.713; İbn-i Hacer, *el-İsâbe*, c.IV, s.353, no:5189; Abdurrahman ibn-i Ebî Kurâd RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XV, s.1291, no:43373; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.XX, s.382, no:22409.

zaman geçince gevşiyor, sevabını faziletini unutuyor. Tekrar tekrar hatırlatmakta fayda var. Nitekim Peygamber Efendimiz:³

جَدِّدُوا إِيمَانَكُمْ أَكْثَرُوا مِنْ قَوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

(حم. ك. حل. عد. عن أبي هريرة)

(*Ceddidû îmâneküm, eksirû min kavli lâ ilâhe illa'llâh.*) diye de tavsiye buyurmuş. Tabii mü'minler imanlı kimseler ama, “İmanınızı sık sık ‘*Lâ ilâhe illa'llâh*’ sözünü söyleye söyleye tazeleyin!” buyuruyor. Demek ki, tazelemekte fayda var. Bu hadis- i şerifi de bu bakımdan okuyorum:

(*Men serrahû en yühibba'llâhe ve rasûlehû*) “Her kim ki, kendisini Allah’ın ve Rasûlünün sevmesinden memnurluk duyarsa... Yâni, içinde Allah sevgisi var, Rasûlüllah sevgisi var. Bunu kim isterse, bundan kim memnun olursa, böyle bir durum var da, bundan kim sevinecekse... (*Ve yuhibbehu'llâhi ve rasûlühû*) Allah’ın ve Rasûlünün de kendisini sevmesinden kim memnun olursa, böyle bir durumu kim isterse, temenni ederse...”

İki taraflı yâni. Hem kendisinde aşkullah, muhabbetullah ve muhabbet-i Rasûlüllah oluşmasını istiyor. Kalbine bakıyorsun, coşkulu

³ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.359; Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.285, no:7657; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.II, s.357; Abd ibn-i Humeyd, *Müsned*, c.I, s.417, no:1424; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.IV, s.76, no:925; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.416, no:1768; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.51, no:1068; *Câmiü'l- Ehâdîs*, c.XII, s.34, no:11367; RE. 270/13.

bir Allah sevgisi var, coşkulu bir Rasûlüllah aşkı, muhabbeti var. Bu tabii büyük bir nimet, herkese nasîb olmuyor. O yüksek duygulara erişmek için, yüksek insan olmak lâzım! Cenâb-ı Hakk'ın büyük lütfu tabii...

Kim içinde Allah sevgisi, Rasûlüllah sevgisi uyansın, var olsun, o aşk ateşi canlansın diye temenni ediyorsa; bir de Allah ve Rasûlü onu sevsin diye istiyorsa... Karşılıklı yâni, kendisi Allah'ı sevecek, Allah da onu sevecek; kendisi Rasûlüllah'ı sevecek, Rasûlüllah da onu sevecek... Böyle bir şeye sahib olmaktan kim memnun olursa, kim böyle bir durumdan sevinç duyacaksa... (*Serrahû*) “Sevindirecekse...” mânâsına.

Tabii herkes sevinir. Her müslüman sevindiği için, “Kim böyle bir şeyi temenni ediyorsa...” gibi anlamak lâzım bu ifadeyi. Tabii, bütün müslümanlar temenni eder. bütün müslümanlar, bütün mü'minler Allah'ın kendisini sevmesini, Rasûlüllah'ın kendisini sevmesini ister. Kendisinde de onlara karşı sevginin, muhabbetin tabii, hâlisâne, muhlisâne olmasını ister tabii.

Böyle isterse, onun için ne yapsın:

(*Felyasduk fî hadîsîhî izâ haddese*) “Konuştuğu zaman sözünde doğru olsun, sözü doğru söylesin, doğru dürüst konuşsun! Yâni yalancı olmasın, kıvırtıcı olmasın, aldatıcı olmasın, hilâf-ı hakikat söz söyleyen kimse olmasın.” Doğru sözlü olacak bir müslüman...

(*Velyüeddi emânetehû ize'tümin*) “Kendisine bir şey emanet verildiği zaman, emanet edilen şeyi, karşıdaki emanet veren kimseye, zamanı gelince versin!”

Tabii, emanete riayet edilir Bunu yapmamağa da emanete hıyânet denilir. Emanet etmiş birisi buna, vermiş bir şey; o da “Yok böyle bir şey, almadım!” diye inkâr ediyor. Üstüne yatmak derler, iç etmek derler; zimmetine geçirmek, almak, karşı taraf isbat edemiyor diye gasbetmek demek... Bir çeşit hırsızlık, hırsızlıktan da kötü bir şey!

Emânetlere riayet etmek, emaneti geriye vermek, dürüstlük işaretidir. Emanetler de çok çeşitlidir. Hattâ Allah'ın dini bize emanettir. Hattâ Kur'an-ı Kerim bize emanettir; bizim ona hizmet etmemiz lâzım!.. Basit eşyaların emanet olarak verilmesinden öte, ulvî emanetler de vardır.

Hanımlar bize emanettir. Kayınpederler, kayınvalideler ciğerpâresini çok sevgili yavrusunu vermiştir, erkeklerin emanetidir. Erkek hanıma hâmi olacak, her türlü tehlikeden koruyacak, kollayacak... Hem dünyasını koruyacak, hem ahiretini... İmanına bir zarar gelmemesi, amelinde bir noksanlık olmaması için var gücüyle çalışacak. Doğru yolda yaşaması için, var gücüyle gayret gösterecek. Bu benim eşim, hayat arkadaşım, bana emanet diye.

Sonra çoluk çocuk insana emanettir, Allah'ın emanetidir.

Onlara da İslâm'ı güzelce öğretmesi, bakması lâzım!..

Emanet çok geniş kapsamlı, alanı çok geniş olan bir sözdür. Ama en basiti verilen maddî para, pul, eşyayı, “Al sende bir müddet kalsın, sonra alacağım!” denilen şeyi, istediği zaman sahibine hemen şıp diye vermektir.

Aksi oluyor mu?.. Tarihte olmuş, şimdi de olur. Malın sahibi itimad etmiştir bu adama, vermiştir ama, bu adam da itimada lââyık değil demek ki, iyi ölçememiş; “Almadım öyle bir şey!..” der, kovalar, kışalar, haydi bakalım der. O da nereye başvurursun?.. Başvuracak bir yeri yoktur, elinde isbat edecek belgesi yoktur ama, Allah-u Teâlâ Hazretleri her şeyi biliyor, görüyor. Ahirette bunun acı bir hesabı vardır, cezası vardır. Dünyada da cezası kalmaz, emanete hıyanet edenler, bir gün ettiğinin cezasını çeker.

(Velyuhsin civâra men câverah) “Kendisine mücâvirlik eden kimsenin, bu mücâvirliğine güzel riayet etsin!” Yâni, “Kendisinin komşularına, komşuluğu güzel etsin!” mânâsına gelebilir. Komşularla iyi geçinmek tavsiyesi olabilir.

Bir de yanına gelip, bir müddet yanında beraber bulunan kimseye de, iyi davranmak anlamına gelir. Yolda bir müddet beraber bulunabilir insan, askerlikte bir arada bulunabilir... Çeşitli vesilelerle belli bir zaman için bir arada bulunabilir. Mücâvir olduğu, beraber bulunduğu, komşu olduğu, yan yana olduğu kimseye, bu yan

yana olmanın âdâbına uygun muamele etmek; onları üzmemek, iyilik etmek gerekir.

Allah'ın bizi sevmesini istiyoruz, Rasûlüllah'ın bizi sevmesini istiyoruz, içimizde Allah aşkı, Rasûlüllah aşkı uyansın diye temennî ediyoruz... O zaman doğru sözlü olacağız, emanete riayet edeceğiz ve komşuluğu güzel yapacağız.

Basit gibi görünen tavsiyeler, ama riayet edilmiyor. Komşular birbiriyle kavgalı, ihtilâflı... Artık kabahat kimse ise, yapmak istemediği halde, bazen de bir tanesinin hırçınlığından böyle şeyler oluyor. Barışmak isteyen istediği halde ötekisi yanaşmazsa; hırgürü, ihtilâfı beri taraf yapmamak istediği halde, sabrettiği halde, öbür taraf kasden çıkartırsa; o zaman asıl suçluyu Cenâb-ı Hak bilir ve cezalandırır.

c.Rasûlüllah'ı Görmek İsteyen...

Peygamber SAS Efendimiz'le ilgili konularla devam ediyoruz.

Buyuruyor ki Peygamber Efendimiz:⁴

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأَى عَيْنٍ
فَلْيَقْرَأْ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ وَإِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ

⁴ Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.433, no:3333; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.27, no:4806; Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.620, no:8719; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l- Evliyâ*, c.IX, s.231; Mizzî, *Tehzîbü'l-Kemâl*, c.XVIII, s.16, no:3996; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Mecmaü'z-Zevâid, c.VII, s.283, no:11468; *Kenzü'l-Ummâl*, c.XIV, s.211, no:38346; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.XX, s.398, no:22456.

وَإِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

(حم. ت. طب. ك. ض. عن ابن عمر)

RE. 423/12 (Men serrahû en yenzura ileyye yevme'l-kıyâmeti keennehû re'yü aynin, felyakra' ize's-şemsü küvviret, ve ize's-semâü'nfetarat, ve ize's-semâü'nşakkat.)

Bu hadis-i şerifi Abdullah ibn-i Ömer RA rivâyet eylemiş. Ahmed ibn-i Hanbel (Hanbelî mezhebinin imamı), İmam Tirmizî, Taberânî, Hâkim ve diğer kaynaklar kaydetmişler. Bunlar güzel kaynaklardır, büyük alimlerdir, ciddî alimlerdir, eserleri muteberdir. (Rahme-tu'llâhi aleyhim ecmaîn.) Buyuruyor ki Peygamber SAS Efendimiz:

“Kıyamet gününde, bana sanki böyle gözüyle görüyor gibi nazar etmeyi kim isterse, yâni âşikâre, karşı karşıya, kim vech-i pâkime nazar etmek isterse; (felyakra' ize's-şemsü küvviret, ve ize's-semâü'nfetarat, ve ize's-semâü'nşakkat.) İze's-şemsu küvviret, yâni Tekvir Sûresi'ni; İze's-semâü'nfetarat, yâni İnfitar Sûresi'ni; ve İze's-semâü'nşakkat, yâni İnşikak Sûresi'ni okusun!”

Bu üç sûre otuzuncu cüzde, yerlerini bulun,⁵okuyun! Ezberinizde değilse ezberleyin! Üçüncüsünde secde âyeti vardır, geriye doğru dördüncü âyet; okudukça secde edeceksiniz. Mânâsını da okuyup anladığınız zaman, Rasûlüllah SAS Efendimiz'in neden tavsiye ettiğini de o zaman keşfedersiniz.

⁵ Kur'an-ı Kerim, s. 585, 586, 588.

Bunlar kıyamet alametlerini ve ahirette hesaba çekilen insanların durumlarını anlatıyor. Ahirete iman en önemli mesele olduğu için, imanımızda en önemli konu olduğundan, bunu çok iyi düşünmemiz lâzım ve ahirete çok iyi hazırlanmamız lâzım! Ahirete iyi hazırlanarak, amellerimizi dikkatli yapmamız lâzım! Onun için bu sûreleri tavsiye buyuruyor.

Buyurun size yeni bir vazife: Bunları bilmeyenler ezberlesin! Bilenler tefsirine baksın, çok iyi bir şekilde tefsirini öğrensin! İçindeki mânâları düşünsün! Ne yapması gerekiyorsa, mûcebince amel eylesin!..

d. Bir Müslümanı Sevindirmek

Ve sonuncu hadis-i şerif. Abdullah ibn-i Mes'ud RA'dan, İbnü'n-Neccâr ve Ebü'l-Hüseyin rivâyet etmişler. Onların kitaplarında kayıtlı... Efendimiz buyuruyor ki:⁶

مَنْ سَرَّ مُسْلِمًا بَعْدِي فَقَدْ سَرَّنِي فِي قَبْرِي وَمَنْ

سَرَّنِي فِي قَبْرِي سَرَّهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ

(أبو الحسين وابن النجار عن ابن مسعود)

RE. 423/9 (Men serra müslimen ba'dî, fekad serranî fi kabrî; femen serranî fî kabrî serrahu'llâhu teâlâ yevme'l-kıyâmeh.)

Abdullah ibn-i Mes'ud hadisin râvîsi oldu mu, bana bir başka itimad geliyor, bir başka rahatlık geliyor. Çünkü tefsirde ileri bir sahabi, alim bir

⁶ Kenzü'l-Ummâl, c.VI, s.674, no:16413; Câmiü'l-Ehâdîs, c.XX, s.376, no:22394.

sahabi, *Abâdile-i Erbaa*'dan, Dört Abdullah'tan birisi... *Rıdvânu'llâhi aleyhim ecmaîn*. Allah şefaatlerine erdirsin...

Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:

(*Men serra müslimen ba'di*) “Kim benden sonra bir müslümanı sevindirirse; yâni benim vefatımdan sonra, ahirete irtihalimden sonra, bir mü'min kardeşini sevimli bir şey yapıp da, gönlünü hoş edip de sevindirirse; (*fekad serranî fi kabrî*) beni kabrimde sevindirmiş gibi olur.”

Çünkü, Peygamber Efendimiz bütün müslümanların velîsidir.

Her müslümana yapılan iyilik onu sevindiriyor.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ
(التوبة: ١٢٨)

(*Lekad câeküm rasûlün min enfüsiküm azîz, aleyhi mâ anittüm harîsun aleyküm bi'l-mü'minîne raûfün rahîm*) [And olsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.] (Tevbe, 9/128)

Raûf ve Rahîm olduğundan, (*harîsun aleyküm*) bizim üzerimize çok şefkatli, şefkat kanatlarını germiş bir peygamber olduğundan; (*bi'l-mü'minîne raûfün rahîm*) mü'minlere Raûf

ve Rahîm olduğundan; birisine iyilik yapıldı mı, kendisine iyilik yapılmış demektir diyor Efendimiz.

Vasiyet gibi oluyor bu. Yâni, benden sonra bakın işte yapabileceğiniz şey budur. Bir müslümanı sevindirir de, kabrimde sanki beni sevindirmiş gibi olursunuz. Çok güzel bir mânâ...

Bir müslümana iyilik yaparken bu anlamı düşünerek, bu mânâyı düşünerek iyilik yapalım! Rasûlüllah SAS'e sanki kabrinde bir ikram yapmışız, bir iyilik yapmışız gibi kabul olunacak.

(Femen serranî fi kabri) “Kim ben kabrimdeyken beni sevindirirse, *(serrahu'llâhu teâlâ)* Allah-u Teâlâ da onu sevindirir, sevinçlere gark eder; *(yevme'l-kıyâmeti)* kıyamet gününde...”

Demek ki, bir müslüman kardeşimize yaptığımız iyilik, Rasûlüllah'a yapılmış iyilik sayılacak. Ne mutlu, ne güzel!.. Rasûlüllah'a yapılmış olan iyiliği de, Cenâb-ı Hak kıyamet gününde o kulu sevindirecek mükâfatlar, sevaplar vererek, muratlarına erdirerek taltif edecek.

Sonuç itibariyle; bir müslümanı sevindirecek şeyler yaptınız mı, ahirette Allah da sizi sevindirecek, ahireti hayırlı edecek. Sizi ahirette Allah bir sevindirir ki, azab etmez. Sevindirdi mi, arkası iyi gelecek demektir. Sevinçten sonra, “Al biraz sevinç, ondan sonra haydi cezaya!” diyecek durum olmaz ahirette.

Onun için, müslümanları sevindirmeye

gayret edelim! Kimsenin kalbini kırmamağa, gönül yıkmamağa çalışalım! Kimseyi mağdur etmemeğe gayret edelim, üzmemeğe gayret edelim!..

İnsanlar bazen kendi haklarını savunamazlar, bazen de savunmazlar. Yâni susar, “Cenâb-ı Hak biliyor!” der, Allah’a havale eder. En fenası o... Suskun haklı, Allah’a havale etti mi, haksızlık yapanı Allah perişan eder. O bakımdan son derece dikkatli olmak lâzım!..

Bu adam sessiz, gık demiyor. Ağzından lokmasını alsan ses çıkartmıyor. Vur ensesine, al ağzından lokmayı... Ama Allah-u Teâlâ Hazretleri *Azîzün züntikâm*’dır, onun cezasını çıkartır. Saf da olsa, anlamıyor da olsa, veya anladığı halde edebinden, tenezzül etmeyip karşılık vermiyorsa; öteki de şirretliğe devam ediyorsa, Allah onun cezasını verir.

Aman kalb yıkmamağa çalışın! Çünkü kalbi yıkmak, Kâbe’yi yıkmak gibi kötüdür. Kalb yapmak, gönül yapmak, sevindirmek de ahirette sevinçlere gark olmanın, Allah’ın iltifatına mazhar olmanın sebebidir.

Aman müslüman kardeşlerinizi kollayın, üzmeyin, yardımcı olun! Hem Türkiye’de, hem Türkiye dışındaki müslüman kardeşlerinizi düşünün! Afrika’yı düşünün, Orta Asya’yı düşünün, Kafkasya’yı düşünün, Çeçenistan’ı düşünün, Bosna’yı, Hersek’i düşünün; her türlü yardımı yapın!..

Ah!.. Elimizde imkânlar olsa da, şu susuzluktan insanların zayıflayıp kuruduğu Afrika ülkelerine gitsek. Sondaj makineleriyle gırıl gırıl yeri delerek aşağıdan suları bulsak, şırıl şırıl akıtsak, insanları sevindirsek...

Ah!.. Açlara tonlarla, tırlarla yiyecekler göndersek. Onların arazilerini nasıl değerlendireceklerini öğretsek, sulasak... İşte burada çöller, suyla gayet güzel, münbit arazi haline geliyor.

Bu Avustralya'nın iç taraflarında, Mildura diye bir şehir var, meyvacılık şehri. Yanından Mary River diye bir nehir geçiyor. O nehrin sularını alıyorlar... Böyle avucunuza aldığınız zaman, çöl kumu her taraf. Yâni, bizim bildiğimiz kahverengi toprak değil, kum. Ama o nehrin sularıyla, o kumlar sulanınca, çölün ortasında bir meyvacı şehri çıkmış.

Nice nice salkım salkım üzümler, bademler, elmalar, armutlar, meyvalar, zeytinler geniş alanlarda üretiliyor. Daha başka kasabalarda da öyle...

Bu Avustralyalıların benim size nakletmek istediğim bir güzel tarafları var. Bunlar her birisi, suyun her damlasının kıymetini çok iyi bildikleri için, suyu korumaya çok gayret ediyorlar. Çok yağış olan bir kıta değil yani, iç tarafları çöl. Onun için, her arazide üç beş tane gölet var, sun'î. Toprağı kazıyorlar, sel akan kısmının önünü yükseltiyorlar, tedbirleri alıyorlar.

Benim bahçemde de var şu anda. Yâni şöyle Türkiye’de böyle bir bahçe olsa, böyle göstersem; içinde kayığı da var, gezilebiliyor, ama sun’î... Şöyle kazılmış, kazma makineleriyle set yapılmış. Su birikmiş, ortasında bir buçuk adam boyu derinlik, kenarlara doğru azalıyor. Nilüferler ve sâireler var, orada yaban ördekleri sürüleri var. Türkiye’de olsa tüfekleri alırlar, hemen vururlar. Tabii o tarlada olan kuzular, inekler, mahlûkat geliyor, oradan sularını içiyor. Gerekirse sulama yapılıyor. Yâni, su böylece değerlendiriliyor.

Türkiye’de de olabilir. Türkiye’nin de birçok yerinde bu uygulanabilir. Yağışların az olduğu yerlerde, sellerin aktığı yerlere, usulüne uygun küçük bendler yaparak, yâni setler yaparak, oraya suyun toplanması sağlanır. Sonra yağmur yağmadığı zamanlarda, o su kullanılır.

Sulandığı zaman da, toprak çok sadık bir dosttur, çok münbit oluyor. Cenâb-ı Hak topraktan neler bitiriyor. Çok muhterem bir varlık toprak. Hizmetin karşılığını hemen veriyor, kat kat veriyor. Bakıyorsunuz, hiç ummadığınız yerde; bizim bahçede bakıyorum, hiç ummadığımız otların arasında, kiraz domatesi denilen küçük domates bitmiş; salkım salkım domatesler var. “—Allah Allah!.. Ben ekmedim, çayır çimendi burası, nereden oldu?..”

Kuşlar kanatlarıyla, gagalarıyla bunları taşıyorlar. Gidiyorlar domates bahçesinden yiyorlar, ağızlarında bulaşıklar; kanat çırdıkları zaman buralara düşüyor. Cenâb-ı Hak buralarda

bitiriyor. Yiyoruz, tadı da güzel oluyor, tabii olarak geldiği için.

Hatta anlatıyorlar televizyonda, okyanusta volkan, yanardağ patlıyor, suların üstüne toplanıp da lavlar çıkıyor, donuyor, bir ada oluyor. Yanardağdan oluşan yeni bir ada... Bakıyorsunuz yüksek yerinde bir göl var. Bu krater ağzındaki göl...

Okyanusta yeni çıktı krater. Ve kızgın lavların çukurluğuna yağmur yağdığı için su birikti. Burada bir şey olmaması lâzım! Ama bakıyorsunuz bitkiler var, bakıyorsunuz balıklar var, bakıyorsunuz mahlûklar var... Nereden geliyor bunlar?.. Kuşlar vasıtasıyla, rüzgârlar vasıtasıyla Cenâb-ı Hak oradan oraya sevk ediyor.

Levâkıha, yâni rüzgârların böyle ilkah edici olduğunu da Kur'an-ı Kerim bildiriyor:

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ

(الحجر: ٢٢)

(*Ve erselne'r-riyâha levâkıha*) [Bir de ilkah edici rüzgârlar gönderdik] (Hicr,15/ 22)

Bakıyorsunuz hiç ummadığınız yerde balıklar oluyor, mahlûklar oluyor, çeşit çeşit bitkiler bitiyor. Cenâb-ı Hakk'ın lütfu... Onun için, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin lütfuna ne kadar hamd ü senâlar eylesek azdır.

Aman gönül yapmaya çalışalım! Aman mü'minleri sevdirmeye çalışalım!.. Ondan açıldı konuşma. Zayıfların yardımına koşalım, yoksulların yardımına koşalım!.. Muhtaçlara yardım edelim, hastalara yardım edelim! Sevap kazanalım, ecir kazanalım. Dünyamız, ahiretimiz mâmur olsun, aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler!..

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

16. 06. 2000 - AVUSTRALYA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

